

poruch komunikace. Jeho akční radius v psychologii byl vždy značně rozsáhlý. Základními dominantami jeho vědecké i odborné činnosti však zůstávají: poradenská psychologie a problematika sebepojetí jako centrální vlastnosti osobnosti.

Žáci a přátelé doc. Kohoutka si váží nejen jeho odborného a organizačního díla, ale také jeho osobnostních vlastností, zejména korektnosti, pracovitosti, spolehlivosti, skromnosti a občanské statečnosti. (V roce 1987 byl donucen opustit svou práci v pedagogicko-psychologickém poradenství, když se veřejně postavil za vydávání díla Jaroslava Foglara).

Upřímně jubilantovi blahopřejeme a přejeme mu hodně zdraví a pohody v tvořivé práci i v jeho veliké rodině (jubilant má čtyři dospělé děti a šest vnuků a vnuček). Ad multos annos!

J. Kuric

Životní jubileum prof. PhDr. Libora Míčka, CSc.

Dne 29. 3. 2001 se dožívá 70 let průkopník a představitel oboru duševní hygieny profesor PhDr. Libor Míček, CSc. Hovoříme-li o humanismu a humanitní dimenzi psychologických a sociálně-psychologických studií u nás i v zahraničí, není možno jeho jméno opomenout. Znali jsme ho a známe ho jako vážného, hlubokého a klidného člověka. Klid v jeho životě však byl otřesen již v samém jeho začátku.

Rodina Libora Míčka žila na severu Moravy - ve Slezsku. Příchodem Hitlera k moci se mnohé změnilo. Otec Libora Míčka, MUDr. Jaroslav Míček, lékař a výrazný humanista, byl nacisty pronásledován, gestapem zatčen a v březnu 1945 popraven. Jako by toho nebylo dost. V r. 1953 byl odsouzen k trestu smrti jeho strýc. I když byl později tento trest změněn v doživotí, přece jen stín znovu padl na celou rodinu.

Libor Míček dosáhl doktorátu filozofie na Univerzitě Palackého v Olomouci v r. 1968 a v r. 1979 se stal kandidátem psychologických věd. V r. 1986 se habilitoval na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně pro obor pedagogické psychologie. V r. 1991 se stal univerzitním profesorem pro tento obor na Masarykově univerzitě v Brně.

Libor Míček pracoval v letech 1955 - 1960 ve Výzkumném ústavu pedagogickém v Brně. V dalších pěti letech (1960 - 1964) byl vedoucím Pedagogického ústavu v Olomouci. Od r. 1964 pracuje na filozofické fakultě v Brně. Celým životem Libora Míčka se vine jako červená nit jeho zaměření na otázky duševního a morálního zrání osobnosti. V šedesátých letech byl zaměřen na problematiku školních dětí - viz jeho první knihu "*Nervózní děti a mládež ve škole*". Záhy se však orientoval na problematiku sebevýchovy a duševní hygieny. Již v r. 1969 publikoval ve Státním pedagogickém nakladatelství Praha skripta "*Základní pojmy duševní hygieny*". V témže roce vychází i jeho učební

texty "Sebevýchova jako cesta k duševní rovnováze". O čtyři roky později publikoval učební texty s názvem "Vybrané kapitoly z duševní hygieny". V r. 1976 vychází v témže nakladatelství jeho kniha "Sebevýchova a duševní zdraví". V r. 1980 zveřejnil učební texty "Autoregulační a sociální aspekty duševního zdraví". V r. 1984 vychází jeho nejobsažnější práce, kniha nazvaná "Duševní hygiena". Ta byla schválena ministerstvem školství jako vysokoškolská učebnice pro filozofické fakulty v oboru psychologie. V r. 1992 napsal ve spolupráci s Vladimírem Zemanem knihu "Učitel a stres". Podílel se však též na vysokoškolských učebnicích pedagogické a vývojové psychologie. Jeho knihy vyšly v 18 vydáních. Připočteme-li k tomu více než 100 článků a recenzí, nepředstavitelně dlouhý seznam jeho přednášek jak na fakultách, tak pro veřejnost, můžeme si učinit obraz o jeho práci.

Ve školním roce 1990-1991 vykonával funkci prorektora Masarykovy univerzity pro záležitosti Slezské univerzity v Opavě. Po jeho odchodu do důchodu v r. 1996 pokračuje jeho spolupráce s Psychologickým ústavem MU, kde vede dále výuku duševní hygieny a metod duševní hygieny. Po deset let je velice aktivním členem výboru sekce psychologie zdraví Českomoravské psychologické společnosti.

Na podzim se pozná, jak kdo hospodařil. Výše uvedené životní jubileum Libora Míčka je mimo jiné příležitostí seznámit se - obrazně řečeno - ve dni žní s "úrodou" jeho hospodaření s dary, které mu byly dány. Jsme za ně vděční. Za to, že jeho hlas pro humanismus a jeho hlas pro morální dimenzi lidského života i jeho smysl pro hlubší podtext lidského života zněl i v dobách, kdy to zdaleka nebylo samozřejmé. To, co vykonal je i velkým a cenným vkladem do naší současné orientace, kdy řešení otázek morálky a etiky i zrání osobnosti a respekt k její hloubce patří k nejtěžším úkolům, před nimiž stojíme. Libore, díky.

Prof. PhDr. Jaro Křivohlavý, CSc.

Zpráva o činnosti ČMPS za rok 2000

Organizační činnost

Českomoravská psychologická společnost v r. 2000 měla 1040 individuálních a 2 kolektivní členy (Asociace klinických psychologů a Asociace poradenských psychologů Brno). Rada se sešla během roku celkem 7x.

● Rada se zabývala přípravou konference Psychologické dny 2000, které se konaly 7. - 9. 9. v Olomouci ve spolupráci s Katedrou psychologie FF UP Olomouc a se Slovenskou psychologickou společností. Konference se zúčastnilo 294 zájemců, zaznělo 61 sdělení, 23 příspěvků bylo prezentováno formou vývěsky.